

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/19/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3514211931
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3514211931.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Škultétyovej a členov senátu JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Radoslava Svitanu, PhD. v spore žalobcu A. N. Z., V., so sídlom C. XX, R., L.: XX XXX XXX, proti žalovanému O. F., narodenému dňa XX.XX.XXXX, bytom G. XX, D., o zaplatenie 4.561,98 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 4C/261/2015-65 zo dňa 7. marca 2018, takto

rozhodol:

Konanie v časti o zaplatenie úrokov vo výške 19,53% zo sumy 4.561,98 eur od 03.05.2012 do zaplatenia z a s t a v u j e .

Žiadna zo strán n e m á právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie svojím rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4.561,98 eur, spolu s vyčísleným úverovým úrokom do dátumu predčasnej splatnosti v sume 300,67 eur, vyčísleným úrokom z omeškania v sume 3,25 eur, úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 4.862,65 od 03.05.2012 do zaplatenia, a to všetko v pravidelných mesačných splátkach po 150,- eur mesačne, splatných vždy do posledného dňa v mesiaci, počnúc právoplatnosťou rozsudku, s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia (výrok I.), vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II.) a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok III.). Proti tomuto rozsudku v rozsahu zamietnutej časti (výrok II. týkajúci sa žalobcom uplatneného nároku na zaplatenie úrokov vo výške 19,53% zo sumy 4.561,98 eur od 03.05.2012 do zaplatenia) a v časti splatnosti peňažného plnenia (výrok I.) podal žalobca odvolanie a domáhal sa, aby odvolací súd v zmysle § 388 Civilného sporového poriadku rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil tak, že žalovaného zaviaže povinnosťou zaplatiť dlh v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a povinnosťou zaplatiť aj úrok vo výške 19,53% p. a. z nezaplatenej istiny 4.561,98 eur od 03.05.2012 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a prizná mu náhradu trov odvolacieho konania vo výške zaplateného súdneho poplatku. Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, preskúmal vec a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné vo výroku I. v časti splatnosti peňažného plnenia zmeniť podľa § 388 CSP a vo výroku II, ktorým bola žaloba vo zvyšnej časti zamietnutá v rozsahu úrokov vo výške 19,53% zo sumy 4.561,98 eur od 03.05.2012 do zaplatenia a vo výroku III. o trovách konania ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

2. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 1 Cdo 208/2019-161 zo dňa 18.08.2020, právoplatného dňa 14.09.2020, o dovolaní žalobcu rozhodol tak, že rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo 17. Apríla 2019, sp. zn. 19 Co/163/2018 v rozsahu výroku, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie (úroky vo výške 19,53% zo sumy 4.561,98 eur od 03.05.2012 do zaplatenia a trovy konania) zrušil a vrátil vec v tomto rozsahu na ďalšie konanie. Súd prvej inštancie predmetné rozhodnutie Najvyššieho súdu dňa 14.09.2020 doručil žalobcovi.

3. Žalobca dňa 18.09.2020 súdu prvej inštancie doručil podanie, v ktorom žiadal vzhľadom na vyhlásený konkurz voči žalovanému zastavenie konania podľa § 167e zákona č. 7/2005 Z.z. a s poukazom na § 11 ods. 8 zákona č. 71/1992 Zb. požiadal o vrátenie súdneho poplatku v celej výške (č. l. 167).

4. Po predložení veci súdom prvej inštancie odvolaciemu súdu (19.03.2021) na konanie a rozhodnutie o odvolaní žalobcu s poukazom na Uznesenie NS SR 1Cdo 208/2016-161 a podanie žalobcu z č. l. 167, odvolací súd z verejne dostupných údajov Obchodného vestníka č. OV XXX/XXXX s dňom vydania 18.12.2019, pod č. G zistil, že uznesením Okresného súdu Trenčín pod sp. zn. 40OdK/866/2019 zo dňa 12.12.2019 došlo k vyhláseniu konkurzu na majetok dlžníka O. F., narodeného dňa XX.XX.XXXX, bytom R. X. XXX/X, D. O.. D. S. - adresa na doručovanie G. XX, D., ktorý v danej veci vystupuje v procesnom postavení žalovaného, do funkcie správcu bol ustanovený správca M.. M. Z., so sídlom kancelárie C. Z. XXX.

5. Podľa § 167e ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj len „zákon č. 7/2005 Z. z.“) ak bol vyhlásený konkurz, súd bez zbytočného odkladu zastaví konanie, v ktorom sa uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze (§ 166a), alebo sa považuje za nevymáhateľnú (§ 166b).

6. Odvolací súd vo vzťahu k procesnému inštitútu zbavenia sa dlhov dlžníka (oddĺženie) vo všeobecnosti uvádza, že ide o procesný nástroj určený výlučne pre dlžníka, ktorým možno za podmienok ustanovených v zákone č. 7/2005 Z. z. dosiahnuť nevymáhateľnosť rozhodujúcej množiny pohľadávok v rozsahu, v ktorom tieto nie sú kryté hodnotou majetku dlžníka, pričom v predmetnom konaní sa nerozlišuje medzi fyzickou osobou - podnikateľom a nepodnikateľom. Oddĺžiť sa možno dvoma spôsobmi, a to konkurzom (podľa štvrtej časti zákona č. 7/2005 Z. z.) alebo splátkovým kalendárom. Voľba formy oddĺženia je výlučne na dlžníkovi, tento nepodáva všeobecný návrh na oddĺženie, kde by vhodnú formu určil súd, prípadne správca, ale voľbu spôsobu oddĺženia vykoná dlžník podaním príslušného návrhu. Súčasne krajský súd k procesnoprávnym účinkom vyhlásenia konkurzu zvyrazňuje, že na rozdiel od likvidačného konkurzu súdne konania, v ktorých sa vymáhajú pohľadávky, ktoré sa uspokojujú v oddĺžovacom konkurze (§ 166a zákona č. 7/2005 Z. z.) a pohľadávky, ktoré sú v tomto konkurze vylúčené z uspokojenia a sú nevymáhateľné (§ 166b zákona č. 7/2005 Z. z.) sa neprerušujú, ale súd je povinný tieto konania bez zbytočného odkladu zastaviť (§ 167e zákona č. 7/2005 Z. z.).

7. Vzhľadom na to, že zverejnením rozhodnutia o vyhlásení konkurzu v Obchodnom vestníku na majetok žalovaného sa začal konkurz, ako aj na skutočnosť, že žalobca si v tomto konaní uplatňuje pohľadávku, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze na majetok žalovaného, boli naplnené predpoklady, na základe ktorých odvolací súd z úradnej povinnosti prebiehajúce konanie o zaplatenie úrokov vo výške 19,53% zo sumy 4.561,98 eur od 03.05.2012 do zaplatenia s poukazom na § 167e ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. zastavil.

8. Podľa čl. 4 ods. 1 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

9. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

10. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

11. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

12. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

13. O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne

rozdělí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo, vo väzbe na čl. 4 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. Primárne odvolací súd uvádza, že v prípade, ak bol na majetok žalovaného vyhlásený konkurz, nemožno pričítať zavinenie za zastavenie konania žiadnej zo strán sporu, nakoľko zavinenie je treba posudzovať výlučne z procesného hľadiska (t. j. podľa procesného výsledku), nie podľa hmotného práva, pretože by potom išlo o posudzovanie dôvodnosti nároku vo veci samej. V danej sporovej veci sa totiž jedná o okolnosť, ktorá nastala bez toho, že by niektorá zo strán konania vyvinula procesnú aktivitu v civilnom sporovom konaní, ktorá by viedla k zastaveniu konania, čo malo za následok nepoužiteľnosť § 256 CSP. Odvolací súd preto v zmysle čl. 4 ods. 1 CSP pristúpil k aplikácii § 255 ods. 2 CSP na danú právnu vec, pretože mal za to, že daná právna úprava je obsahom aj účelom najbližšie tejto právnej veci.

14. O návrhu žalobcu na vrátenie zaplateného súdneho poplatku za podanú žalobu rozhodne súd prvej inštancie (§ 12 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb.).

15. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).